

شادی ظاهری در مقابل شادی حقیقی

کشیش جو هالند

بانکداری شغلی خسته کننده است یا حدّ اقل، اکثر مردم این طور فکر می کنند. مگر اینکه مثل من پدر شما کارمند بانک باشد. پدرم هر چند وقت یک بار مرا با خود به بانک می برد و به کارهایی تشویق می کرد که فکر می کرد یک پسر ده ساله در بانک برایش جالب باشد. من همیشه به صفحه‌ی نمایش پول‌های تقلبی خیره می شدم، یک جعبه‌ی کوچک که در کنار هم تفاوت پول‌های واقعی و جعلی و راه تشخیص آنها را نشان می داد.

توانایی تشخیص تفاوت بین پول جعلی و واقعی فقط برای یک پسر بچه در بانک جالب نیست؛ بلکه تصویری از یک حقیقت به ما می دهد. خصوصاً وقتی که صحبت از تفاوت میان شادی واقعی و شادی ظاهری و ساختگی باشد. ممکن است شما ارتباط میان پول و شادی را ارزیابی نکرده باشید، اما در نظر بگیرید که شادی چه قدر مهم است. شادی به ما می گوید برای چه چیزهایی در زندگی بیشتر ارزش قائل بشویم؛ و از ما به عنوان انسان یک تعریف مشخص ارائه می کند. بنابراین آیا می توانید شادی ظاهری یا جعلی را تشخیص دهید؟ برای انجام این کار باید بتوانید بین چهار نوع شادی تفاوت قائل شوید- جعلی یا ظاهری، بی ثبات، زودگذر و ابدی.

شادی ساختگی متداول ترین نوع شادی جعلی است. شادی ساختگی لذتی است که مردم در گناه می برند، طعمه‌ای است که بر سر قلاب وسوسه گذاشته شده. این شادی لذت جنسی بود که داوود را به ارتکاب زنا با بتشبع واداشت تا جایی که باعث شد داوود شوهر آن زن را بکشد (دوم سموئیل ۱۱). این شادی ساختگی و جذابیت‌های پوچ آن باعث گناه و تکرار گناهان می شود. شادی ظاهری، شادی حقیقی نیست. این شادی صرفاً یک تمایل جسمانی گناه‌آلود و شهوانی است که به عنوان شادی جلوه می کند و صرفاً باعث لذت‌هایی لحظه‌ای می شود، حتی اگر مانند زهر روح و جان شما را مسموم کند. پس اولین قانون برای تشخیص شادی ساختگی این است: شادی واقعی را فقط در چهارچوب احکام خداوند می توان یافت.

دومین نوع شادی، شادی بی ثبات است. شادی بی ثبات لذتی است که به شرایط بستگی دارد. وقتی زندگی به خوبی پیش می رود شادی بیشتر می شود و احساس نزدیکی به خداوند دیده می شود. وقتی زندگی در افول است، افسردگی و تاریکی همه جا را می گیرد و آن شادی بی ثبات دیگر یافت نمی شود و خدا بسیار دور تصور می شود. درحالی که شادی واقعی در شرایط خوشایند

و سخت وجود دارد، البته در زمان‌های رنج و درد، شادی واقعی هم تحت تأثیر قرار می‌گیرد. اما شادی بی‌ثبات دقیقاً مانند آب‌وهوای بی‌ثبات است. پس قانون دوم ما این است: شرایط نه می‌توانند شادی واقعی را ایجاد کنند و نه از آن بکاهد.

سومین نوع شادی، شادی زودگذر است. نوعی شادی که ریشه در فیض عام خداوند به تمامی انسان‌ها دارد. اگر یک انسان هستید، صرف‌نظر از وضعیت روحانی شما، خداوند به شما برکت داده است (متی ۵: ۴۵) و آن برکات در پاسخ به بخشش و رحمت خداوند شادی را به همراه دارند. این برکات جنبه‌های مختلفی دارند، مانند استعدادها، خانواده، اموال، سلامتی، موفقیت، دیدن زیبایی طلوع خورشید و حتی درس‌هایی که از آزمایش‌های سخت زندگی به دست می‌آوریم. این یک لذت واقعی است اما بسته به شرایط و تجربیات شادی حاصل شده محو می‌شود. این شادی در حال گذر است چون این دنیا و تمام خوبی‌های آن هم درگذر هستند. اگر تمام دنیا را به دست بیاورید اما خدا را در زندگی خود نداشته باشید، هیچ چیز ندارید. بنابراین قانون سوم ما می‌گوید: بهترین چیزی که این دنیا می‌تواند ارائه دهد شادی زودگذر است.

چهارمین و قابل اعتمادترین شادی، شادی ابدی است، این شادی ابدی خوانده می‌شود چون از جانب خدای ابدی داده شده و هدایت می‌شود. این شادی متفاوتی برای مسیحیان است. شادی ابدی، لذتی است که در خداوند، خلقت او و طرح نجاتش دیده می‌شود. تنها از طریق ایمان به عیسای مسیح است که شما می‌توانید در این شادی شریک شوید و آن را تجربه کنید. همچنان که خداوند را جلال می‌دهید در لذتی که تنها در او یافت می‌شود سهیم می‌شوید. با نگاه به خلقت نه فقط زیبایی‌های آن را می‌بینید، بلکه زیبایی خدا به عنوان خالق آن برای شما آشکار می‌شود. هنگامی که به نجات خود فکر می‌کنید با شادی به فیض خدا که شما را در عین بی‌لیاقتی برگزیده است فکر می‌کنید و از دولت‌مندی در او لذت می‌برید. مسیحیان در این زندگی در زمان خوشی و مصیبت به واسطه‌ی کار خداوند ما عیسای مسیح از شادی ابدی برخوردار هستند. اما آخرین قانون ما می‌گوید: شادی واقعی، ابدی و پایدار است و تنها در خدا و در مسیح عیسی یافت می‌شود.

حالا که شما شادی‌های جعلی و ظاهری را با شادی واقعی در کنار هم قرار داده و دیده‌اید و چهار قانون برای خدمت به شما در حین بررسی زندگی‌تان به شما داده شد، به شادی ظاهری و بی‌ارزش بسنده نکنید، بلکه بکشید تا اعماق شادی حقیقی را درک کرده در آن رشد کنید. تعلیم پرسخ و پاسخ وست‌مینستر کاملاً دقیق و صحیح است وقتی می‌گوید: هدف نهایی انسان جلال دادن خداوند و تا ابد لذت بردن از اوست. زیرا در نهایت شادی خوب آن شادی است که از جانب خداوند است.

کشیش جو هالند، یکی از ویراستاران خدمت لیگونیر و از رهبران کلیسای پرزبیتری در آمریکا می باشد.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.